

İttifaklar Birer Referans Noktasıydılar 65

– Uraz Bayram · 16 Ekim 2022

Türsel tarihimiz, üreten kolektif ilişkiler içine geçene kadar, avcı toplayıcı kolektif eylem alanları doğada buldukları kadarıyla yetiniyorlardı. Bu yetinme içinde ya hepsi kısmen açtılar. Ya da hepsi toktular. Yani kolektif ortamlar sağlama zorluklarının da sağlatma kolaylığının da tam anlamıyla paylaşıldığı ortamlardı.

Eş deyişle ilk kolektif inşaların içinde toklar karşısında kötülüğe yönelecek bir açları yoktu. Kolektif alan kendi içinde vaat eden El mantığıyla bozulmuştu. Bozulan kolektif dengeler nedenle; kolektif bağın kişiye gereken yanıtı vermemesi nedenle; kolektif bağlar bencil oluşa doğru tavsamıştı.

Eğer zorunlu kolektif bağlardan doğan kolektifi bilinçle, istihkakı aramak kötülükse, kötülüğe yönelme işi zorunlu kolektif bağların gereği olan, meşruiyeti eylemidir! Meşruti vicdanın dayanağı, rızk dağıtma gibi afaki değildi.

Kolektif eylem alanı içindeki kolektif davranışlar sonrası kendisi açken tokları yoktu ki açlar toklara imrensindi. Açlar gıybet edip, fitneye sokulup ta insanlar sadaka alasınlardı!

Ya da "kolektif eylemli alan bağlaşmaları içinde" kolektif bağlaşmalar gereği, özellikle rızkı verilmemiş olma gibi uyduruktan açları yoktu ki, onlara acısındı.

Onlara merhamet edip lütfetsindi. Sadaka versindi. Onların hayır duasını alsındı. Adalet üzere olsundu! Kolektif alanın bunları bilmesi, bunları düşünmesi bile olanaksızdı. Zaten bunlar varsa kolektif bağlaşmanın iğfali vardır.

Başlangıcın "kolektif inşa eylem alanı içinde, sadaka almanın, adaletle olmanın vs. karşılıkları yoktur". Yani açın karşısında tok yoktu. Tokun karşısında da aç yoktu ki, sadaka alınsın. Ve ne demekse adalet üzere olunsundu.

Açlık niye önemdi? Açlık niye vurguydu? Açlık neden inşacı ana unsurdu? Yoksa midemiz için mi yaşıyorduk? Da mideyi ön plana çıkarıp, o güzel haslet dediğimiz sadaka verme, adil olma gibi MANAYI açlığın gerisine atıyorduk?

Bu soru en kof, en bayağı, en bilmezce bir sorudur. Dahası hiçbir kolektif üreten inşanın başında içinde sadaka verme, adil olma MANA anlayışı yoktur. Ne kadar köfte o kadar ekmek der gibi; "ne kadar kundura o kadar buğdaydı".

Ne kadar kundura demekten kasıt; kundurayı yapan sektörün nüfus sayısı kadar bir nüfusun besin

teminini karşı taraftan buğdayla karşılanması demek olan MANA anlayışydı. Ya da buğday üreten sektörün nüfus sayısı kadar bir nüfusun kundurasını da kunduracıların sağlayıp giydirme yapacağı MANA anlayışdır.